

Kapitel 12 – Tafi Atome, Ghana

Afia følte sig stadig helt forstumlet. Det var Muki, der fortalte hele historien til bedstemor, mens de sad i den lille hytte. "Først troede jeg bare, det var noget Afia havde drømt," sagde Muki. "Og det kan jo være farligt at gå gennem skoven i mørke. Men vi havde sovet, og derfor glemte vi, hvornår mørket ville komme." "Men hvordan vidste I, hvor I skulle gå hen?" spurgte bedstemor nysgerrigt. Muki blev ivrig. "Du ved det store baobabtræ ved floden. Det var det, vi kom til at tænke på, da Afia fortalte om sin drøm. Så der gik vi hen."

"Fortæl nu videre," Muki skubbede til Afia. "Daworos menneske med navnet Afia, træd frem for de hellige abers råd." Muki gjorde sin stemme dyb, da han skulle efterligne abens stemme. Bedstemor grinede, mens hun klappede i hænderne. De kiggede begge to over på Afia. Hun måtte fortælle resten. Hun tøvede. Det var så uvirkeligt.

"Jeg gik frem og bøjede mig ned for at vise respekt for den store abe." begyndte Afia. "Den var ligesom en høvding, syntes jeg. Da jeg kiggede op, så jeg Minga. Hun sad lige ved siden af den store abe. Det var som om, hun nikkede til mig. Men det var den store abe, der talte: "Daworo har bedt os tage imod dig. Det må være vigtigt. Hvad vil du hos abernes råd?" Jeg fortalte, at Daworo havde bedt om hjælp hos landsbyens åndehvisker. Hans magi havde sendt en lille abe ud på en rejse. Men aben var forsvundet. For at kunne hjælpe, skulle vi bruge to ting – et hår fra abens mor og et tegn på, at de hellige aber stadig havde magisk kraft."

"Og de er her," sagde Muki og tog en lille skindpose frem. Han rakte posen til bedstemoren. "Et hår fra Minga, som hun selv gav Afia. Og et lille blankt frø." Bedstemor lagde forsigtigt de to ting i en lille skål. "Og hvad skal der så ske? Det har jeg tænkt på hele vejen hjem fra skoven." Muki rejste sig op. "Hvordan kan de to små ting få Mingas unge tilbage?"

Bedstemor rejste sig langsomt op. "Daworos element er ild," sagde hun. "Vi må lægge håret og frøet sammen med gløder fra bålet. Så er alle vores kræfter forenet." De gik udenfor. Bedstemor havde den lille skål med. Da hun havde lagt håret og frøet ved siden af gløderne, dryssede hun lidt urter hen over. "Urterne er samlet i de hellige abers skov. De kan hjælpe med at finde retningen," forklarede hun.

Bedstemor, Muki og Afia ventede i mørket. Kun gløderne lyste. De hørte en svag, raslende lyd inde fra hytten. Så blev alt stille igen. Da de kiggede ned på gløderne, var håret og det lille frø forsvundet.